

OBSAH

Prihovor	3
Životy svätých	5
Otázky a odpovede	7
Detská modlitba	8
List	11
Detská stránka	13
Významné biblické mestá	18
Môj vzťah k modlitbe	20
Dokonalá láska	22
Pár slov pre otca Andreja	24
Zo života skupín	25

„Čokoľvek ste urobili jednému
z týchto mojich najmenších
bratov, mne ste urobili“
Mt 25,40

Ing. Michal Adamiš 200 Sk
Mgr. Zuzana Sadilková 215 Sk

Spasi Vás Hospodi!

ISTINA

Mesačník Bratstva pravoslávnej
mládeže na Slovensku -
SYNDESMOS
ročník XIII./2008

hlavný redaktor: Anna Dlbáčová

*redaktori: Mgr. Zuzka Sadilková,
Andrea Gmotričová, Marián Derco,
Darinka Piterová Bučková, viera
Pasterová, Alexander Haluška*

*pokladníčka: Marcelka Hvižďáková
technický redaktor: Marek Kundis
redaktor pre distribúciu: Marcelka
Hvižďáková*

*detská stránka: Mária Balodanská,
Juliána Kuzanová*

jazyková korektúra: Mgr. Dana Kojnoková

Vydáva:

Bratstvo pravoslávnej mládeže na
Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980,
fax: (051) 773 40 45,
e-mail: istina@post.sk
IČO: 17075947

S blahoslovením Jeho Vysokopre-
osvietenosti Jána, arcibiskupa
prešovského a celého Slovenska.
Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 144,- Sk.

Vaše finančné príspevky posielajte
na **adresu redakcie:**
Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01, Prešov,
prípadne na účet Istiny:
10073-7716060/4900.

Cirkevne schválené.

Redakcia si vyhradzuje právo upravo-
vať príspevky v súlade s učením
Cirkvi. Nevyžiadané rukopisy nevra-
ciame.

Vydávanie je povolené Ministerstvom
kultúry SR pod číslom 2354/2000.
ISSN 1335-6739

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

„Milovaní milujte sa, pretože láska je z Boha a každý, kto miluje, z Boha sa narodil a zná Boha.“ 1Jn 4, 7

Milovaní čitatelia mládežníckeho časopisu Istina,

Úvodom Vás chcem všetkých čo najsrdečnejšie pozdraviť slovami apoštola lásky svätého Pavla, ktoré ste si prečítali v úvode a úprimne Vám chcem zaželať veľa skutočného pokoja vo Vašich osobných životoch, ale aj pokoja zhora Vaším rodinám.

V týchto dňoch sme si želali veľa dobrých vecí, ktoré by sme chceli zažiť v nasledujúcom časovom úseku

nášho terajšieho pozemského života. Obdarovávali sme sa rôznymi p o z d r a v m i , v ktorých azda najfrekventovanejšími slovami boli priania zdravia, šťastia, pokoja a lásky. Aj Sám Syn Boží priniesol do tohto nášho sveta pokoj a lásku. On Sám je Pokoj a Láska. No napriek tomu po krátkom čase popri nevysloviteľnej láske, po mocnom pokoji pri Jeho narodení počúvame o nepokojoch, prenasledovaní, následnej nenávisti a z toho vyplývajúcich vražd. Pán Boh prináša kľud, pokoj a za krátky čas ľudia reagujú na Jeho výzvu prenasledovaním Jozefa a Presvätej Bohorodičky, nenávisťou

a vraždením nevinných dvojročných chlapcov. Zdá sa, že táto reakcia na lásku Božiu je už históriou, chybou, ktorá sa už dávno naplnila a odohrala. Ale má to jeden háčik. Tak ako sa Isus narodil v čase pred 2008 rokmi, tak aj dnes sa Christos rodí neustále u ľudí, ktorí žijú svoje životy pre

Neho. Aj dnes máme veľký

pocit šťastia a nádeje

pre zmysel nášho

jestvovania v čase,

keď Boh požehnal

aj naše životy.

Vďaka Mu za

to. Svedectvom

toho boli po-

hľadnice, e-

maily, SMS-ky, kde

sme si vyprosovali

od Nášho Spasiteľa

veľa pokoja a lásky.

Ale aj tak sa niekedy zdá,

že pokoja a lásky nieto. Veľakrát ich

aj reálne niet. Aj tak sa často veľakrát

všetko zvrtné. Medzi ľuďmi vzniká

prenasledovanie, nenávisť, závisť

a vražda. Prečo je tomu tak!? Prečo,

ak sa nám dostalo toľkého daru útechy

a nádeje, ukájame sa rôznymi neduh-

mi? Prečo...?

Preto, lebo Christos, ktorý sa rodí

v našich pravoslávnych srdciach,

nenájde ani jaskynku, kde by sa uchýlil a začal žiť.

Preto, lebo hneď Ho začnú prenasledovať naše vášne, hriechy.

Preto, lebo nielen neveriaci, ale aj veriaci Ho začínajú nenávidieť hneď, ako sa stretnú s prvou nepríjemnou skúškou v živote.

Preto, lebo Ho tým znovu a znovu tak, ako sa zas a zas rodí, vraždíme, kameňujeme, vedieme na Golgotu a dávame na kríž.

Veľakrát som počul ako veriaci poukazujú na neveriacich, že dokážu žiť v pokoji a láske. Áno, dokážu, ale iba dovtedy, ak sa plní ich vôľa, vôľa a chcenie ľudské. Ak nie, potom sa všetko rúti a je po pokoji a láske.

Som presvedčený o tom, že pokoj a láska nemôže byť tam, kde nieta Christa. Lebo On je Láska a Pokoj. Pokoj a láska nikdy nemôže vyvierat

z nášho umu, vôle, priania, ale vždy len z Neho. Preto je tak dôležité vždy stáť nie pri Christovi, ale stáť s Christom. S Christom v nás, aby sme mu boli pokiaľ možno čo najviac podobní životom. Potom budeme stáť na pevnom kameni lásky. A každý kto, to uvidí, bude po tom túžiť, bude túžiť za životom s nami, s vami. „Všetci uvidia, že ste moji učeníci, ak bude medzi vami láska“. Túžim po láske a pokoji so všetkými Vami a toto, pokiaľ je to možné, Vám všetkým, drahé sestry a bratia, želim v Novom roku 2008.

Christos medzi nami! Je a Bude!

o. Peter Kačmár

„Kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Boh je Láska.“ 1 Jn 4 kap.

Neodsudzujme iných, lebo keď súdime, znamená to, že sme pyšní a začíname konať to, čo patrí Bohu a nie nám. Keď odsudzujeme, privlastňujeme si Božiu moc.

Keď chceš prejsť cez hustý les alebo húštinu, musíš rukami odšťaňovať vetvy, krovie a konáre, čiže všetky prekážky, aby si si urobil cestičku, po ktorej môžeš prejsť. To isté musíme urobiť s myšlienkami v našej duši: musíme ich odstrániť, aby sme mohli duchovne postupovať.

Ten, kto má pokoru, napodobňuje samotného Christa. Nikdy sa nezlostí, ani neodsudzuje, ani sa nepýši. Nikdy netúži po moci. Vyhýba sa pochvalám, neháda sa kôli žiadnej veci, nie je slobodomyselný pri rozprávaní, stále prijíma rady iných. Vyhýba sa nápadnému oblečeniu a jeho vonkajší vzhľad je jednoduchý a pokorný.

Prepodobný Antonij Veľký

Prepodobný Antonij pochádzal z egyptskej osady Koma. Narodil sa rodičom vznešeného pôvodu v roku 251. Rodičia, ktorí boli kresťanmi, sa horlivo snažili, aby v synovi chránili čistú vieru a nepoškvrnené srdce, preto mu z domu dovolili chodiť iba do chrámu.

Od malička čítal Sväté Písmo a mnohé duchovné knihy, čo ho s častými modlitbami pripravovalo na osvetenie jeho mysle a srdca. Čím viac Antonij rástol, tým viac sa v ňom rozvíjal prirodzený rozum, rozvážnosť, poslušnosť voči rodičom a túžba po zbožnosti. Po smrti rodičov zdedil ako dvadsaťročný celý ich majetok, pričom mu v opatere ostala aj maloletá sestra. Antonija však nezaujímali márne potešenia sveta, ktoré si vedia tak ľahko podmaniť neskúsenú

mladosť. Práve naopak. Pritáhovali ho ľudoprázdné púšte, skromnosť prvotných kresťanov a podvižnícky život zbožných pustovníkov. Raz tak, ako to mal vo zvyku, prišiel do Božieho chrámu a počas čítania Evanjelia sa ho dotkli Spasiteľove slová: „Keď chceš byť dokonalý, choď, predaj svoj majetok a rozďaj chudobným, a budeš mať poklad v nebi“ (Mt 19:21). Tieto slová ho zaujali natoľko, že po návrate z chrámu rozďal chudobným všetky pozemky, ktoré mu patrili. Ďalší majetok predal a peniaze rozďal, okrem malej časti, ktorú nechal pre mladšiu sestru. Keď neskôr pri čítaní z Evanjelia počul slová: „Nestarajte sa o zajtrajšok“ (Mt 6,34), rozďal aj zvyšnú časť majetku, sestru zveril do opatery zbožným ženám a sám sa uchýlil do samoty neďaleko osady.

Kvôli tomu, aby nezišiel z pravej cesty, našiel si prepodobný Antonij ako učiteľa a vzor istého svätého starca, ktorý bol pustovníkom už od útlej mladosti. Antonij niekedy navštevoval pustovníkov, ktorí žili v jeho okolí, aby sa od nich naučil cnostiam. Živil sa pletením košíkov a povrazov, ktoré potom predával a utŕžené peniaze rozďával chudobným; seba nechával iba toľko, aby mal na to najnutnejšie.

Tak žil svätý v modlitbách, pôste a pomáhal chudobným, ale diabol, závistlivec, sa poponáhľal, aby Antonijovi zatarasil cestu k dokonalosti. Začal proti nemu viesť urputný a neľútostný boj. Vnukal mu ľútosť nad zanechaným majetkom, nad jeho vznešeným pôvodom. Naštrboval ho aj pochybnosťami o údele jeho sestry ktorá ostala bez jeho opatery. Hrôzostrašne mu vykresľoval asketický život, ukazoval na slabosť jeho tela, na strach z odlúčenia od ľudí. No Antonij pevne stál na pravej ceste a posilňovaný modlitbou a samotným Christom zdolával všetky pokušenia.

Bol veľkým modlitebníkom. Zvečera sa obrátil k východu a začal sa modliť, a keď sa ráno začalo rozvidnievať, hovoril: „Slnko, prečo ma svojimi lúčmi rozptyľuješ a zacláňaš pravé svetlo mojej duše!?“ Antonij žil a rozmýšľal tak, aby bol v každej chvíli pripravený predstúpiť pred Boží súd s čistým srdcom.

Po jednom z ťažkých duchovných bojov, keď sa mu zjavil Christos, zahorel Antonij ešte väčšou túžbou úplne sa odovzdať Christu. Odišiel preto ešte hlbšie do púšte. Mal vtedy asi tridsaťpäť rokov. Prešiel rieku Níl a usadil sa na jej západnom brehu. Tu prežil v úplnom odlúčení od ľudí dvadsať rokov. Navštevovalo ho iba pár priateľov, ktorý ho však počas týchto rokov nevideli, pretože Antonij nikdy nevychádzal zo svojho príbytku. Chlieb prijímal cez strechu iba dvakrát do roka. Svoj zatvor (osamotený spôsob života) opustil až po mnohých prosbách bratov, ktorý chceli viesť duchovný život pod jeho vedením. Keď vyšiel zo svojho príbytku, všetci sa veľmi divili tomu, že vyzerá presne tak, ako pred dvadsiatimi rokmi. Ani nepribral, ani neschudol. V rozhovoroch bol prístupný každému a všetkých prijímal s láskou. Bol vždy rovnaký, úplne vyrovnaný a vo všetkom preukazoval múdrosť osvietenú Božím Duchom. Prepodobný otec začal svoje verejné pôsobenie. Pod jeho vedením bolo založených mnoho monastierov.

Jeho túžba po samote však bola veľká, a preto odchádza ešte hlbšie do púšte. Netrvalo dlho, a aj tu ho jeho žiaci našli. Prosili Antonija, aby aspoň navštívil monastiere, ktoré založil. Nevládal už navštíviť všetky, no do konca života navštevoval najbližší (vzdialený tri dni cesty).

Boh svojmu služobníkovi Antonijovi zjavil, že sa blíži jeho odchod z tohto života. Poslednýkrát navštívil mníchov na neďalekej hore, rozlúčil sa s nimi vzájomným odpustením a požehnaním. Dal mníchom posledné ponaučenia a odišiel do svojej samoty. Dvaja jeho učenici sa oňho starali do konca. Pokojne ležal na svojom lôžku a jeho tvár žiarila pokojom a radosťou, zo skorého stretnutia s Christom. Svätý Antonij odovzdal svojho ducha Bohu 17. januára v roku 356. Prepodobne otče Antonije, moli Boha o nás!

*Podľa knihy Svätý Anton veľký, Košice 2001,
spracoval Alexander*

Čo je nesprávne na homosexualite?

Telesný vzťah muža k mužovi alebo ženy k žene nie je prirodzený. Nie je daný Bohom. Boh takto nestvoril ľudí. Nevložil do nás nič podobné. Preto takýto vzťah nemôže dobre a zdravo fungovať. Nemôže prinášať dobro a úžitok. Pretože je to vzťah neplodný a neúplný, nemôže dať ani partnerom, ani iným ľuďom to, čo človek potrebuje – plnosť Božích darov pre život, prácu a odovzdávanie života ďalším ľuďom. Ako je chorobou nesprávne fungovanie ktoréhokoľvek ľudského orgánu, tak je chorobou aj nesprávne fungovanie citov človeka. Ako každá iná choroba, aj choroba citov a vzťahov ľudí prináša utrpenie, pôsobí proti ozajstnému životu a môže byť aj nákazlivá. Kiež by to všetci nemocní na homosexualitu pochopili a bojovali všetkými zbraňami, najmä duchovnými, za svoje uzdravenie. Pre liečbu je predsa veľmi dôležité spoznať chorobu, priznať si ju sám pred sebou, aj pred lekárom (v danom prípade pred Bohom a Jeho služobníkom – duchovníkom). Dôležité je tiež užívať lieky (pokánie, pôst, modlitba). Prajem všetkým takto chorým skoré uzdravenie, aby sa netrápili, pretože sa určite veľmi trápia, hoci si to možno nechcú priznať. Majú veľkú nádej, pretože s Bohom sa dá vyliečiť každá choroba!

jerej Štefan Pružinský

Z rebra, ktoré Hospodin Boh vyňal človeku, utvoril ženu a priviedol ju k človeku. Nato povedal človek: „toto je už kosť z mojich kostí a telo z môjho tela. Menovať sa bude mužena, lebo je z muža vzatá. Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a priľne k svojej žene a budú jedným telom“.
(Gen 2, 22 - 24)

Detská modlitba

Naučiť sa modliť, či vedieť sa správne modliť, sa nedá naraz, nezrodí sa to len tak. Podobne, ako sa dieťa učí chodiť, hovoriť, vnímať svet vôkol seba, čítať, písať..., naučí sa aj modliť, len mu treba pomôcť. Tým že, sa dieťa učí modlitby, rozširuje sa jeho duchovný rozvoj, čo je pre kresťana veľmi dôležité.

Ak si rozvíjame reč a jazyk, nemôžeme sa naučiť najprv verše. Tak aj malé deti nemožno učiť odrazu, keď sotva povie „mama“ a „otec“.

Úplne prvou modlitbou, ktorú môže začuť dieťaťko (hoci ju prijíma bez významu, pretože ho ešte nevie pochopiť), je prosba, ktorú počuje od svojich rodičov nad ním. Dieťa prežehnajú a uložia ho spať; modlia sa nad sebou.

Za ten dlhý čas, kým sa naučí samo hovoriť, pozoruje mamu, ktorá denno-denne prežehná seba i dieťa a pobožká pritom ikonku i krížik nad postieľkou. To všetko môže byť preňho zaujímavé a môže to považovať za „svätú hru“. Ak sa postupne prežehná samo, kľakne si na kolená, je to preňho taktiež hra,

no postupom času zistí, že je to život, pretože už preňho niet rozdielu medzi takouto hrou a obyčajou.

S prvými slovami sa začína aj prvá modlitba, ktorú vysloví malý človečik: „Hospodi, pomiluj!“ alebo „Spasi i sochrani!“. Takto počuje hovoriť mamu, ktorá sa pritom prežehná a hovorí mená blízkych, ktorých má Hospod' Boh spasiť a ochrániť. A keď vidí mamu, chce ju aj ono trošku napodobniť a opakuje po nej. Samo začne hovoriť mená všetkých, ktorých pozná a ľúbi. V tomto je potrebné podporiť ho a nechať mu voľnosť. Pomaly s takýmito jednoduchými prosbami sa začína i jeho rozhovor s Bohom. Aké je to len pekné a milé počuť troj - štvorročné dieťa pred spaním s modlitbou a prosbou za najbližších, či viac, ak z postieľky pozrie na okno, zamáva rúčkou a pošepne: „Dobrá noc aj Tebe, Božičko!“.

Dieťa rastie, rozvíja sa, viac vníma a myslí, lepšie hovorí. To všetko sa deje postupne. Ako mu odкрыť bohatstvo modlitebného života, ktoré je súčasťou cirkevnej modlitby? Takéto modlitby, ako aj modlitba Nášho Hospoda Isusa Christa „Otče náš...“, s nami zotrávajú počas celého života, učia nás správne vzťahy k Bohu, k samému sebe, k životu. Aj my, dospelí, sa musíme „učiť“

takéto modlitby, a to až do konca nášho života. Ako tieto modlitby objasniť deťom, ako vložiť ich slová do detskej pamäti a vnímania?

Môžeme dieťaťku povedať napríklad to, ako nasledovali Isusa Christa Jeho učeníci, ako ich učil. I to, ako Ho prosili, aby ich naučil modliť sa Bohu. Isus Christos ich naučil modliť sa „Otče náš..“, a táto modlitba sa stala našou prvou modlitbou.

Ak chceme, aby sa túto modlitbu naučilo naše dieťa, slová modlitby najprv musí hovoriť niekto dospelý – mama, otec, babka, dedko. Vysvetľovať by sa mala zakaždým iba jedna prosba, jeden výraz. Veľmi zreteľne a jednoducho. Príkladom je vysvetlenie: „*Otče náš*“ - to znamená „*náš Otec*“. Isus Christos nás naučil nazývať Boha Otcom, lebo Boh nás ľúbi tak ako ten najlepší otec na svete. On nás počuje a chce, aby sme my ľúbili Jeho tak, ako ľúbime otca a mamu.

Inokedy môžeme vysvetliť a objasniť, že slová : „*íše jesí na nebesích*“ znamenajú duchovné nebo, ktoré nevidíme, lebo nemôžeme vidieť Boha; On tam vládne a sleduje každý náš krok a počuje každé naše slovo. Ďalšie slová tejto modlitby: „*da svjatítsja ÍmjaTvoje*“ možno objasniť aj takto: keď sme zdraví a ak sa nám darí, „slávime“, „oslavujeme Boha“ a chceme, aby sa On stal kráľom v našom srdci i v srdciach všetkých ľudí: „*da priidet cárstvie Tvoje*“.

„*Da búdet vól'a Tvojá*“ – aj to hovoríme Bohu: „Prosím, nech sa stane nie tak, ako to chcem ja, no tak, ako chceš Ty!“: Tak prosíme Toho Najvyššieho, aby nám dal to, čo je pre nás v tento deň potrebné – „*jáko na nebesí i na zemlí. Chlíb náš nasúščnýj dážd' nám dnes*.“ Nakoniec prosíme Boha: „*i ostávi nám dólhi náša, jákože i mý ostavl'ajem dolžnikóm nášim*...“. Modlíme sa: „Odpusť nám všetko zlé, čo robíme, my sami tiež budeme odpúšťať iným. Ochraňuj nás od všetkého zlého...“, a takto postupne ďalej.

Tak sa deti naučia opakovat' slová modlitby, vekom pochopia aj zmysel a význam. Ak sa pritom na niečo nejasné opýtajú, neslobodno ich odmietnuť, ale

naopak, odpovedať na všetko s láskou a trpezlivosťou, v medziach detského porozumenia a „preložiť“, objasniť im zmysel slov.

Takto možno naučiť deti aj iné modlitby: „Bohorodice Divo, rádujsja...“ a ukázať pritom ikonku Blahoviščenija (zvestovanie blahej zvesti deves-Bohorodičke Márii).

Nové modlitby netreba učiť uponáhľane, nedá sa to odrazu, všetko v jeden deň. Najprv by sa mal objasniť všeobecný zmysel, téma danej modlitby, až napokon objasniť osobitné slová.

Je ťažké povedať, kedy nastupuje ten moment detského života, keď sa deti začínajú modliť samé, samostatne bez účasti rodičov či príbuzných. Ak sa však u detí tak rýchlo nezakorenil návyk modliť sa, keď idú spať, alebo keď ráno vstanú, vtedy je dobré ich zo začiatku napomínať. Každodenná modlitba sa stane samozrejmosťou.

Je ale veľmi dôležité, aby deti videli a cítili prítomnosť modlitby v každodennom živote rodičov, reálnosť obrátenia sa k Bohu i v rôznych momentoch rodinného života: prežehnať odchádzajúceho z domu, povedať „Sláva Bohu!“ pri dobrom diele alebo „Hospodi pomiluj!“ – to všetko môže byť krátkou, no zároveň horúcou modlitbou.

S použitím diela Kulomzina: Semja – malaja cerkov, pripravila Andrea Gmotričová

O potrebe čítania Svätého Písma

Svätý Ján Zlatoústý nás učí: Sväté Písmo má veľkú moc a obsahuje veľké bohatstvo myšlienok, ktoré sú ukryté v jeho slovách. Musíme horlivo skúmať a pozorne načúvať Písmu, aký sme mali z neho veľký úžitok. Veď aj sám Isus Christos prikázal: „Skúmajte písma“ (Jan 5, 39). Je to preto, aby sme sa nezaoberali len jednoduchým čítaním Biblie, ale aby sme študovali hĺbku Písma a pochopili jeho zmysel. V nemnohých slovách Písma sa ukrýva veľké množstvo myšlienok. To preto, že to je učenie od Boha, a nie ľudské učenie.

Sväté Písmo nemá na zreteli pekné slovíčka alebo ich umelecké skladanie, pretože v sebe nesie Božiu milosť, ktorá dáva jas a krásu jeho slovám. V „ľudských spisoch“ v mnohých sa sotva stretneš s nejakou poučnou myšlienkou. Je potrebné veľmi starostlivo vnímať to, čo sa vám tu hovorí.

Použitie a upravené z Hlasu Pravoslávia č. 1, r.1996

List

Vladyka Nikolaj (Velimirovič) bol národným misionárom a zároveň i pastierom oviec, ktorý zanechal filozofiu. Napísal množstvo listov – viac než tristo, ktoré vyšli v zborníku pod názvom „Misionárske listy“.

V týchto listoch odpovedal na otázky, ktoré mu dávali ľudia. Utiekali sa k nemu v rôznych životných ťažkostiach či sklamaníach, a očakávali rady, ktorými by ich vladyka Nikolaj potešil a posilnil.

Raz odpovedal na list jedného rušňovodiča, ktorému sa jeho práca čoraz viac stávala nudnou a všednou. Cítil sa v tomto svojom povolaní bezvýznamný a veľmi sa tým trápil.

Svätý Nikolaj Velimirovič mu odpovedal a chcel ho pritom posilniť:

„Ty sa sťažuješ, že sa ti presýtila tvoja práca prestáva sa ti páčiť, a akosi ti zovšednela. Dlho som nad tým rozmýšľal, a nakoniec som vzal pero, aby som ti odpovedal.

Myšlienkami som sa snažil vžiť do tvojho rozpoloženia a do tvojej práce. Predstavoval som si seba na tvojom mieste v kabíne vlaku, tohto stroja medzi burácaním motora a buchotom kolies. Celý v sadzi, spotený som čulo pozeral dopredu. Za chrbtom sa mi „viezol“ celý národ: starci, rodičia,

deti, kniežatá, diplomati, úradníci, roľníci i robotníci. Všetci sa tu stretli z nejakého dôvodu a odo mňa všetko závisí. Každý sa snaží v mysli dostať do svojho cieľa. Či však dôjde do tejto stanice, závisí odo mňa a ja závisím od Boha. Ani si nevedia predstaviť, ako sú na mne závislí. Nemyslia na mňa, nepoznajú ma, a to ma aj teší. Keď sme boli pripravení pohnúť sa na cestu, nikto sa neprišiel na mňa pozrieť, nikto sa neprišiel so mnou zoznámiť. Nikto sa ma neopýtal: „A nie je tento človek blázon? Nie je slepý? Nie je opitý? Veď my vkladáme do jeho rúk svoje životy. Je najdôležitejším človekom v tomto pohybujúcom sa meste, ktorého obyvateľmi sme sa na určitý čas stali.“ Nikoho také myšlienky nenapadli a mňa to veľmi teší. Teší ma, že toľký národ mi zveril svoj život, mne – skrytému v kabíne vlaku, nevidia ma a nepoznajú. Chvejúc sa

od radosti ospevoval som Hospodina: „Bože, veľký a jedinečný. Sláva Ti a chvála za to, že Ty si mi dal prácu, ktorá je veľmi podobná Tvojej práci, Bože. Ved' aj Ty, Hospodine si ukrytý, nevidia Ťa a nie si známy, riadiš stroj sveta Svojím Svätým Duchom. Tvoj stroj (vlak) je veľký, a Tvoji cestujúci nespočetní. Ty si strojevodca celého sveta. Mnohí, premnohí cestujúci o Tebe nepremýšľajú neprenikajú do tajomstva Tvojho bytia, ale s dôverou si sadajú do Tvojho vlaku a idú, „cestujú“, to Ťa musí tešiť, neopisateľne tešiť ...

Môj mladý priateľ, akú lepšiu prácu hľadáš, či je ešte lepšia práca ako tvoja? Apoštol Peter lovil ryby a apoštol Pavel plietol rohožky. Porozmýšľaj nad tým, čím je tvoja práca dôležitejšia a zaujímavejšia ako ich, poďakuj Prozreteľnosti, ktorá ťa priviedla práve k tejto práci.

Želám ti zdravie a Božie požehnanie“.

pripravila: Katarína Rozdilská

Biblia je ako:

CHLIEB „Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba. Aby ten, čo bude jesť z neho, nezomrel.“ (Jn 6, 50)

OHEŇ „Či nie je moje slovo ako oheň? Hovorí Hospodin.“ (Jer 23, 29)

SVETLO „Tvoje slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku.“ (Žalm 119, 105)

MLIEKO „Ako priam teraz zrodené nemlúvniatka žiadostiví budú mlieka bezo ľsti, Božieho slova, aby ste ním rástli na spasenie.“ (1 Pet 2, 2)

MED „...sladšie sú ako med, ako med, tečúci z plástov.“ (Žalm 19, 11)

ZLATO „Žiaducejšie sú nad zlato a nad množstvo rýdzeho zlata.“ (Žalm 19, 11)

ZRKADLO „...Ale ten, kto sa zahľadel do dokonalého zákona slobody...“ (Jak 1, 23-25)

KLADIVO „Či nie je moje slovo ako kladivo, ktoré rozráža skalu? (Jer 23, 29)

MEČ „...meč Ducha, ktorým je slovo Božie.“ (Žid 4, 12)

SEMENO „...nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky.“ (1 Pet 1, 23)

Maličký Bartolomej sa veľmi chcel naučiť čítať. Slová ležali pred ním, no akosi nijako nemohol preniknúť do tohto tajomstva. Ako sa len snažil zapamätať si tieto podivné znaky – písmená, ale aj tak mu nedávali žiaden zmysel.

Už starší brat Štefan, a už aj mladší brat Peter sa naučili tejto múdrosti. Ale Bartolomejovi sa písmenká aj naďalej zdali ako rozdielne znaky, bez toho zmyslu, ktorý sa v nich ukrýval, keď ich spájali.

Bartolomej vedel, že existujú slová, ktoré hovoril sám Boh. Práve tie chcel prečítať. Mama hovorila, že vo svätých slovách je Duch Boží, že tieto slová očisťujú srdce, robia myseľ múdrou a povznášajú k nebu.

Všetky deti sa už dávno naučili čítať, iba Bartolomej donekonečna opakoval: A, B, C... No... Učiteľ ho hrešil a trestal, a spolužiaci sa mu smiali.

Rodičia boli smutní. Dobre vedeli, že Bartolomej bol neobyčajný chlapec. Ešte keď bol malé dieťa vystrašil ich, keď v niektoré dni nechcel jesť. Najprv si mysleli, že je chorý, no keď videli, že je veselý a čulý, upokojili sa. No keď sa dni kedy nechcel jesť stali pravidelnými, zistili, že mamkine mlieko neprijíma práve v stredu a v piatok, pochopili, že ich syn sa postí.

Bartolomej dobrý a poslušný, len s čítaním a písaním mal problém. Aj sám to veľmi ťažko prežíval. Ukrýval sa pred ostatnými chlapcami a so slzami sa modlil: „Pane, daj, aby som sa naučil čítať a písať. Nauč ma to v pokore a prived' k rozumnosti.“ Chlapec nemohol žiť bez veľkého daru, Božieho Slova a modlil sa zaň neprestajne.

Vari mohol Pán nevypočúť modlitby ktoré vychádzali priamo zo srdca? On ich už dávno počul...

Raz poslal otec syna pohľadať koníky. Bartolomej mal rád prírodu a samotu. S radosťou šiel splniť úlohu, mu dal otec. Na poli, pod dubom, zbadal starca, mnícha, ktorý sa zbožne modlil. Chlapec sa ho bál vyrušiť a radšej čakal bokom. Keď stavec dokončil modlitby, zavola Bartolomeja bližšie, požehnal mu a láskavo sa ho opýtal: „Dieťa, čo potrebuješ?“ Chlapec mu s čistým srdiečkom vyrozprával všetko o svojom trápení. „Poslali ma do školy, aby som sa naučil čítať a písať, a aj moja duša by si želala naučiť sa čítať Božie Slovo, no akokoľvek sa snažím nemožem sa nič naučiť. Nerozumiem tomu čo ma učia. Veľmi sa pre to trápim. Pomodli sa za mňa Bohu, svätý otcu. Popros

od Pána aby mi odkryl múdrosť, ktorá je v knihách. Verím, že Boh prijme tvoje modlitby.“ Dojatý čistotou detskej duše, stavec okrášlený šedinami, pozdvihol roky hore k nebu a povzniesol k Bohu svoje vrúčne modlitby. Spolu sa starcom sa modlil aj chlapec. Po slove „ Amiň (pravda, nech bude tak)“ stavec zobral maličkú krabičku v tvare loďky. Opatrne z nej vybral kúsok svätej prosfory. Požehnal ju a podal Bartolomejovi: „Zober si to, dieťa. Dáva sa ti to ako znamenie Božej blahodate a porozumeniu Svätému Písmu. Malý kúsok svätého chleba, ale má veľký úžitok .“

So slzami radosti prijal chlapec tajomný pokrm. „ Dieťa moje, keď veríš, predpovedal stavec, budeš veľmi rozumný. Kvôli čítanie sa netráp, vedz, že Hospodin ti odteraz daruje múdrosť (ktorá je v knihách). Ešte aj druhý budeš učiť!“

Mních už chcel ísť, ale chlapec ho začal prosiť, aby navštívil ich dom. „Otec a mama majú veľmi radi takých ľudí, ako si ty, otče. Nanechaj ich bez svätého blahoslovenia (požehnaní).“

Tak šiel stavec s Bartolomejom. Rodičia prijali hosťa s láskou a ponúkli mu malé pohostenie. Mních pristúpil k ikonám. Vzal do ruky Psalter (Žaltár) a dával ho Bartolomejovi. Chlapec sa však zarmútil a nechcel knihu . Báł sa pred otcom a mamou a aj pred bratmi, aby sa ukázal ako nerozumný a nešikovný. Stavec mu však rázne prikázal, aby čítal Božie Slovo.

Bartolomej teda poprosil požehnanie od svätého otca, zbožne sa prežehnal a... začal čítať. Čítal zreteľne a všetkému rozumel. Splnili sa nad ním tak, ako sám na to neskôr spomína, slová proroka: „Vložil som Svoje slová do tvojích úst.“ (Jer 1,9). Keď sa najedli svätý stavec sa so všetkými rozlúčil a rodičom povedal: „Váš syn bude veľký pred Bohom i ľuďmi pre svoj cnostný život! Mnohých privedie k poznaniu Božích prikázaní.

Tak sa aj stalo. Bartolomej sa stal veľkým svätcom, ktorého dnes poznáme ako prepodobného Sergeja Radonežského.

Pre šikovné rúčky!

Milé deti, ak sa doma nudíte a chcete niečo užitočné spraviť, niekoho potešiť, máme pre vás jeden nápad. Prežívame radostné poroždestvenské obdobie, v ktorom slávime sviatok Bohozjavenia Hospodina.....Vyrobte si fľašu na svätenú vodu, aby ste ju mohli mať vždy doma, poruke, keď ju budete potrebovať. Svätená voda je človeku daná na jeho spásu. Slúži na rôzne účely. Posväcujú sa ňou chrámy, naše príbytky, ikony, autá, polia, úle, zvieratá, bohoslužobné predmety a knihy.

Na zhotovenie potrebujete: jednu prázdnu sklenenú vínovú fľašu (ktorú poriadne umyjete a v horúcej vode z nej odstránite nálepky), farby na sklo, farbičky, nožnice. Ikonku Bohozjavenia si pekne vymaľujte, vystrihnite a nalepte na miesto pôvodnej etikety. Fľašu môžete dozdobiť rôznymi ornamentami a cirkevnými motívmi (klásky, vinič, hrozno).

Fľašu naplnenú svätenou vodou si položte na dôstojné miesto. Voda sa pije na uzdravenie tela i duše.

O Bohojavlení (Bohozjavení)

Všetko čo sa stalo v živote Isusa Christa nám prinieslo niečo dobré a užitočné.

Svätý Ján Krstiteľ hovoril o príchode Christa na zem. Rozprával ľuďom o duchovnej príprave na príchod tejto veľmi dôležitej osoby. Svätý Ján bol veľmi prekvapený, keď k nemu prišiel Christos a dal sa pokrstiť v rieke Jordán. Tým, že sa dal Isus pokrstiť ponorením do vody, pokrstil aj celú prírodu. Rieka Jordán vedela, že do nej vstupuje Boh. Náhle svoj prúd obrátila opačným smerom.

Tento sviatok je pomenovaný Bohozjavením preto, lebo sa zjavil Boh v Trojici. Keď Christa Ján Krstiteľ ponáral do vôd Jordánu, viditeľne na Neho zostúpil Duch v podobe krotkej holubice a z neba počuli hlas Boha Otca.

Bohozjavenie je podľa bohoslužobných kníh väčším sviatkom ako sviatok Narodenia Isusa Christa. Pri narodení sa udiali aj smutné udalosti, kde sa ukázala ľudská zloba a hriech. Herodes kvôli túžbe vládnuť dal zavraždiť novorodeniatka v Egypte. Krst Christa priniesol veľkú duchovnú radosť.

Pretože ním bol ustanovený krst, v ktorom sa ľudia rodia pre večný život.

Z tajničky sa nám akosi vytratili slovíčka a ostalo v nej len zopár písmen. Tajnička ukrýva sviatok, ktorý oslavujeme v januári. V Istine sme síce stratené slovíčka našli, no nevieme ich do tejto tajničky doplniť.

<i>raj</i>	<i>nebo</i>	<i>modlitba</i>	<i>kňaz</i>	<i>blahodat'</i>	
<i>pokánie</i>	<i>lenivosť</i>	<i>čistota</i>	<i>amiň</i>	<i>Víruju</i>	
<i>viera</i>	<i>skúposť</i>	<i>láska</i>	<i>cirkev</i>	<i>myropomazanie</i>	<i>radosť</i>
<i>vладыка</i>	<i>pokora</i>	<i>nádej</i>	<i>anjel</i>	<i>hrdosť</i>	

Pomôžte nám s touto úlohou a riešenie čím skôr pošlite na adresu redakcie Istiny: Istina, Bayerova 8, 080 01, Prešov.

Napíšte nám aj dátum, kedy sa tento sviatok slávi. Úspešných výhercov odmeníme, ale nezabudnite nám napísať Vašu adresu a vek.

Správne odpovede spolu s menami výhercov uverejníme v marcovom čísle Istiny.

Správna odpoveď z decembrovej tajničky znie: ARCHANJEL MICHAL, v ďalšej úlohe do radu nepatrili: Samaritánka, klamstvo, epitrachil, tesár.

Správne odpovede nám poslali: Kosťová Natálka z Vyšnej Jablonky a Glovňová Martinka z Bardejova.

Na nich čaká aj odmena, tak ako aj na výhercov z tohto čísla. Tak rýchlo do riešenia úlohy!

Významné biblické mestá

Drahí čitatelia Istiny! V rubrike s názvom *Významné biblické mestá* sa budeme snažiť priblížiť históriu, ako aj súčasnosť niektorých miest z Biblie. Je dôležité porozumieť tomu, že v Biblii sa ich nachádza veľmi veľa, a preto ich výber bude podmienený aj ich významnosťou a ďalšími faktormi. Osobne si myslíme, že všetky mestá sú dôležité, pretože sa raz a navždy stali súčasťou Svätého Písma, ale na ich úplne priblíženie by bolo potrebných niekoľko stoviek strán a tie, žiaľ, k dispozícii nemáme.

V januárovom čísle Istiny sa pozrieme na mesto BETLEHEM.

S Betlehemom sa stretávame v Starom aj v Novom Zákone. Do povedomia ľudí sa dostal predovšetkým vďaka udalosti súvisiacej s Narodením Isusa Christa. V čase, keď rímsky cisár Augustus („vznesený“) pôvodným menom Gaius Octavius, vydal nariadenie sčítať ľudí, resp. nariadil súpis ľudu a majetku v Rímskom impériu (Pružinský, s.75-76), išiel Jozef aj s Máriou z Nazareta

do mesta Dávidovho – Betlehema kvôli zápisu, lebo pochádzal z domu a rodu Dávidovho (Lk 2, 4) a každý sa mal zapísať v meste, z ktorého pochádzali jeho predkovia (Cesta k Bohu, 1994, s. 146). Skutočnosť, že kráľ Dávid sa narodil v Betleheme (1 Sm 16, 4-13; 17, 12) ovplyvnila to, že sa nazýva na niektorých miestach mestom Dávidovým. Známe sú dva Betlehemy. Prvý je judský Betlehem, miesto narodenia nášho Spasiteľa Isusa Christa. Preklad slova Betlehem prezrádza, že znamená dom chleba. Toto mesto bolo postavené

na skalnatej vyvýšenine cca 770 m nad úrovňou mora, vedľa cesty vedúcej z Jeruzalema do Hebronu. Už z prorockej výpovede Micheáša 5, 2 sa dozvedáme, že išlo o malé mesto, ale s významnou strategickou polohou. Opevniť ho dal kráľ

Roboám. Jeho pôvodný názov bol Efrata = úrodný, až neskôr bolo nazvané Betlehem. Obklopujú ho úrodné polia, olivové a ovocné sady i vinice. Ak by ste ho dnes chceli navštíviť, spoznáte ho pod názvom Bet Lachm (poprípade Bet Lechem, či Beit Lahm pozn.). Má približne 29 930 (2006), (<http://en.wikipedia.org/?title=Betlehem>) obyvateľov. Tým druhým Betlehemom je Betlehém v Galilei, na území Zabulona. Nachádza sa asi 10 km na západ od Nazareta (Jz 19, 15; Sd 12, 8), (Pružinský, 2000, s. 40). V roku 325 biskup Makarij Jeruzalemský oboznámil cisára Konštantína Veľkého s tým, že v Betleheme je jaskyňa uznávaná miestnymi obyvateľmi za miesto narodenia Isusa Christa (*Vasiliadis, 2006, s.352*). V neďalekom meste Neapolis (Nablus) sa narodil filozof a mučeník

svätý Justín, ktorý píše, že v blízkosti Betlehema v jaskyni sa narodil Christos. Na žiadosť matky cisára Konštantína Veľkého, svätej Heleny, bola postavená nad jaskyňou, teda nad tradičným miestom Christovho narodenia, bazilika Narodenia Pána (Pružinský, 2005, s, 76).

pripriavila Vierka Pasterová

Zoznam bibliografických odkazov :

ВАСИЛИАДИС, Николай. Библия и археология. Свято – Троицкая Сергиева Лавра, 2006. 413с.

Cesta k Bohu. Biblický katechizmus pravoslávneho kresťana. Tesaloniky: Orthodoxos Kypseli, 1994. 267s.

POTÚČEK, Juraj. Biblická konkordancia. Banská Bystrica: Slovenská biblická spoločnosť, 1997. 716s. ISBN 80-85486-21-0.

PRUŽINSKÝ, Štefan. Evanjelium podľa Matúša 1/1. Prešov: PBF PU, 2000. 411s. ISBN 80-8068-007-8.

PRUŽINSKÝ, Štefan. Evanjelium podľa Lukáša /Kapitola 1-12/. Prešov: PBF PU, 2005. 481s. ISBN 80-8068-400-6.

Betlehem. In Wikipedia [online]. [cit. 2008-01-15] Dostupné na internete: <<http://en.wikipedia.org/?title=Betlehem>>

Môj vzťah k modlitbe

Myslím si, že modlitba v živote každého pravoslávneho kresťana je veľmi dôležitá. Je celkom normálne, že sa rozprávame s ľuďmi, vedíme rôzne dialógy na rôzne témy a rozprávame sa o rôznych zbytočnostiach. Mnohí z nás však zabúdajú na komunikáciu s Bohom.

Akým spôsobom s Bohom komunikovať, keďže je to duchovná bytosť? Svätí otcovia hovoria, že modlitba je rozhovor s Bohom. Dokonca ani oni nepotrebovali nič iné k životu, iba byť s Bohom a modlitbu. Veď aj samotný Isus Christos sa modlil k svojmu Otcovi. Mnohí z nás sa nad tým možno nepozastavili a ani si neuvedomili, akú majú možnosť poprosiť niekoho blízkeho o pomoc, radu, možnosť porozprávať sa s niekým blízkym, kto je tu vždy pre nás a vždy pripravený nás vypočuť. Aký iný rozhovor by nás naplnil viac, ako rozhovor s Bohom? Možno niektorí z vás poznáte ten pocit, keď

skončí bohoslužba v chráme a človek je naplnený hlbokým pokojom. Podľa mňa je to nezabudnuteľný pocit, ktorý sa nedá ničím zameniť. Možno je to malý závan raja tu na zemi.

Modlitba neprivádza Boha k nám, ale nás vedie k Nemu. Modlitbou a neustálym myslením na Boha nedávame šancu hriechu. V modlitbe nachádza človek pokoj duše. Podľa mňa krátka a úprimná modlitba pomôže viac ako hodinové modlenie sa len tak bez sústredenia, keď máme myšlienky niekde inde. Máme sa neustále modliť a obracať sa k Bohu, aby nám dal silu na zápas s hriechom. Pomaly a neustále treba s pocitom pokánia vyslovovať Isusovu Modlitbu: „Hospodi Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj mja hrišneho.“ Táto modlitba nás bude ochraňovať pred hriechom. Našou povinnosťou je neustále sa modliť. Veriaci by sa mali držať jedného výroku, ktorý znie: „Proste a dostanete“, nemali by sme strácať na viere, keď

naše prosby nebudú hneď vypočuté podľa našich predstáv. Mali by sme dôverovať Bohu, aj keď okamžité vypočutie našich modlitieb nie je zjavné. Boh chce, aby sme boli vytrvalí v modlení, aby sme sa modlili stále, a nielen vtedy, keď to

potrebujeme. Myslím si, že modlitba nie je len tá čítaná z modlitebníka, ale aj krátka prosba o pomoc, napr. pred písomkou. Mali by sme sa modliť pred jedlom a po jedle, pred začatím a po skončení práce, aby nám Boh pomohol ju dobre vykonať. Veľmi dôležitá je aj modlitba za chorých, zosnulých a tých, ktorí potrebujú naše modlitby.

Niet chvíle ani miesta, aby sme sa nemohli modlitebne obrátiť k Bohu. Nič nám nemá prekážať v duchovnom a úprimne modlitebnom povznesení srdca. Aj v každodennom pouličnom ruchu sa môžeme modlitbou obrátiť k Bohu a prosiť o Jeho vedenie. Aký

je môj vzťah k modlitbe? Modlitba je pre mňa veľmi dôležitá. Rannou modlitbou prosím Boha o pomoc a silu k prežitiu dňa, cez deň mu ďakujem za všetko, čo ma stretne a večer mu ďakujem za prežitie dňa a za úspechy, ktoré som dosiahla. Podľa mňa by sa mal každý obracať s prosbou k Bohu, lebo je jediný, ktorý nás stále vypočuje a pomôže nám.

Čo dodať na zaver? Len to, že nielen chlebom je človek sýty. Preto nikdy nezabúdajme na najdôležitejší rozhovor veriaceho človeka, rozhovor s Bohom, ktorý nás vždy naplní pokojom.

Jana Kosová, študentka 1. roč. CHSS na PBF

Boh miluje človeka

Boh veľmi miluje človeka a vo svojej добрote mu vychádza v ústrety. Nepraje si, aby pre svoje hriechy zahynul a bol odsúdený. Preto v plnosti času poslal Svojho jednorodeného milovaného Syna Isusa Christa, nie aby súdil svet, ale aby ho spasil (Jn 3, 17). Je na Tebe, ako sa k tejto Božej ponuke zachováš. Môžeš ju prijať, ale aj odmietnuť; od Tvojho rozhodnutia závisia aj následky, ktoré potom z toho vyplynú. „Ako že ja žijem, hovorí Pán Hospodin, že nemám záľuby v smrti bezbožníka, ale v tom, aby sa odvrátil bezbožník od svojej cesty a žil. Odvráťte, odvráťte sa od svojich zlých ciest! Lebo prečo máte zomrieť?“ (Ez 33, 11). Nebuď nerozumný a neodmietaj Božiu láskyplnú prosbu. Či Tvoju lásku k Tebe nedokázal, keď vydal Svojho Syna na smrť na golgotskom kríži? A či Pán, Spasiteľ hriešnikov, nedokázal, že Ťa miluje, keď za Teba aj za mňa položil Svoj svätý, bezhriešny život? (Rim 5, 8). pripravila Zuzka Sadilková

Dokonalá láska

Keby som dokonale vyzdobila dom nádhernými kvetmi a ozdobami, ale nemala dosť lásky pre rodinu, nie som nič iné ako dekoratérka.

Keby som sa lopotila v kuchyni, napiekla tie najlepšie koláče, uvarila gurmánske špeciality a nádherne prestrela stôl, ale nemala lásku k mojej rodine, nie som nič iné ako kuchárka.

Keby som pomáhala variť jedlo pre bezdomovcov, spievala piesne v dome dôchodcov, či všetok môj majetok darovala na charitu, ale nemala by som lásku k starým ľuďom, nič mi to nepomôže.

Keby som robila veľa dobrých skutkov, pokúsila sa spravodlivo žiť, či spievala v zbore a nemala Christa v srdci, nepochopila som, o čo vlastne v živote ide.

Láska preruší pečenie, aby objala dieťa.

Láska nechá ozdobovanie a pobožká manžela.

Láska je priateľská aj napriek zhonu a stresu.

Láska nezávidí iným krásny dom a úžasné auto.

Láska nekričí na deti, aby nezavadzali, ale je vďačná za to, že sú, môžu stáť v ceste.

Láska nedáva len tým, ktorí môžu tiež niečo dať, ale s radosťou obdarúva práve tých, ktorí dar nemôžu opätovať.

Láska všetko znáša, všetkému verí, vždy je plná nádeje, všetko pretrpí.

Láska nikdy neprestane.

Drahý riad sa rozbije, perlový náhrdelník sa roztrhne a perly sa stratia, zemské veci nevydržia večne. Dar lásky však zostane.

(pôvodný autor neznámy)

Otec Jura, ďakujeme!

Koncom tohto roka, v jednom z decembrových dní, sme sa my, „obyvatelia“ pravoslávneho kňazského seminára oficiálne, rozlúčili s naším prefektom, otcom Jurajom Jurom, ktorý odchádza na svoje nové pôsobisko – na cirkevnú obec Gerlachov.

Pri rozlúčke padlo veľa ďakovných slov, oťče. Za tie roky sa toho udialo veľa. Boli chvíle smutné aj radostné, padli slová napomenutia aj povzbudenia... Za všetko úprimné Vám ďakujeme. Vážime si Vašu prácu, ktorú ste robili na Božiu Slávu, nech Vás Hospod' Boh odmení svojim blahoslovením. Prajeme

Vám veľa síl na Vašej farnosti.

Nech ani Vám, ani matuške, nechýba zdravie a pevné odhodlanie pri dôležitej práci na vinici Christovej.

Na mnohaja i blahaja lita!

Koledovanie v Ladomirovej

V dňoch príchodu Isusa Christa sa sedem mladých ľudí rozhodlo riadiť irmosom kánona Roždestva Christovho: *“Christós raždájetsja, slávlite: Christos s nebés, srjaščite: Christós na zemľi, voznosítejsja. Pójte Hóspodevi vsjá zemľá i vesélijem vospójte ľúdiže, jáko proslávisja”* a svojim spevom a vinšmi priniesli radosť do rodín pravoslávnych veriacich v Ladomirovej. Ľudia

neskrývali svoju radosť a prekvapenie z ich návštevy, pretože tento zvyk sa už rokmi vytratil z ich farnosti. U mnohých sa objavili slzičky z dojatia, ktoré ale za krátku chvíľu vystriedal úsmev. Nechýbali ani vrúčne objatia a úprimné slová, ktoré rozveselili srdcia a dušičky všetkých prítomných. Nenasýtli sa len duše, ale tiež telá koledníkov, pretože ich v každej rodine privítali aj s táckou koláčov. Tento deň im však dal omnoho viac. Dal im nové zážitky s ľuďmi naplnenými Božou blahodaťou a dal im poznanie, že Christos sa musí neustále rodiť v nás, aby sme dokázali našu lásku rozdávať ostatným.

Christos Raždajetsja!

Pár slov pre otca Andreja

*Z domoviny otca Čokinu
prišiel k nám na Laborščinu
mladý otec duchovný,
tichý a pokorný.*

*Už na pohľad trochu iný,
a nie je to len v oblečení.
Detský domov - miesto jeho spravovania
veľká stopa tu po ňom ostáva.*

*Cez modlitby a každodenné slúženie
len v kaplnke však vždy nie je.
Nájdete ho aj medzi deťmi
v diskusiách, do tmy.*

*Čo je pre neho tak typické?
Kázne rusínske,
ktoré zo srdca mu vyvierajú
a poučenie na nás vylievajú.*

*Dar na jazyky má,
jeho srdcovkou je gréčtina.
Ten, kto ho pozná aspoň za mak
vie, prečo je to tak.*

*Keď ste s ním
zdá sa, že anjel na zem zostúpil.
Veď žije tým, čo káže
a práve tým veľa dokáže.
Čo zadarmo dostal, zadarmo dáva,
to sa dnes už tak často nestáva.*

*Je ťažké v slovách ho opísať
pre jeho skromnosť nebudeme pokračovať.
Pre tých, čo ešte nevedia
reč je o otcovi Andrejovi.*

*Rozhodli sme sa pre týchto pár riadkov
nielen v čase Roždestvenských sviatkov.
V čase narodenín otca Andreja
tridsať rokov sa práve dožíva.*

*Aj touto formou by sme radi
za všetko mu poďakovali:
za akcie, na ktorých sa zúčastnil,
za slová a modlitby, ktorými nás posilnil.*

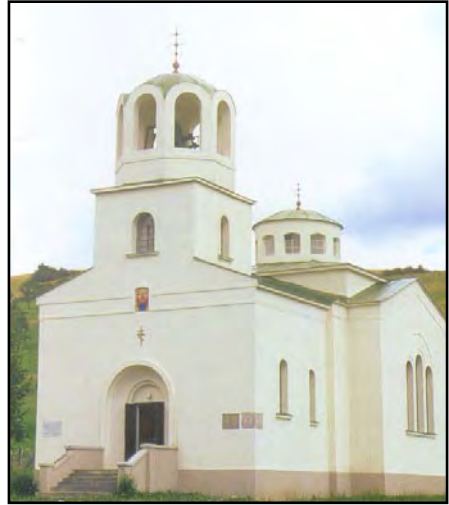
*Do ďalších rokov mu chceme zaželať:
veľa zdravia, lebo ho podceňuje,
veľa šťastia, lebo ním ľudí obdaruje,
veľa trpezlivosti v každodennosti,
veľa Božej milosti,
nech rozlieva na nás dary múdrosti,
veľa sily križ svoj niesť
a duchovne neustále rásť.
Nech Ten, na pomoc ktorého sa obracia
svojou pravickou, ho tu na zemi sprevádza.*

*Na mnohaja i blahaja lita!
Nech všetko dobro vo Vás otče prekvitá!*

S vďakou skupina BPM Medzilaborce

Zo života skupín

Je nedeľa 14.10.2007 a my, mládež z Medzilaboriec, sadáme do áut a vydávame sa do jednej okrajovej obce v našom okrese. Ide Svetlice, No aj napriek tomu sa môže pochváliť neobvyklým architektonickým skvostom - Chrámom Záštiny Presvätej Bohorodičky. (Architektom je Andrej Kolomacký, projektoval aj chrám Medzilaborciach či Osadnom). Náš obdiv trvá aj po prekročení prahu chrámu, kde nás upútal krásny ikonostas, z ktorého sála duchovno. Zaujímavosťou je aj kópia Počajevskej ikony, ktorá zažila svoje. (Počas vojny z nej boli vylúpané ozdoby v nádeji, že sú to drahokamy).

Väčšina z nás je v tomto chráme po prvýkrát, že sme tu prišli a prijali pozvanie otca J. Kost'a, aby sme sa zúčastnili na chrámovom sviatku. Prekvapeniam ešte nebol koniec.

Počas utrene sme začali pociťovať chlad (chrám je veľký a ľudí zopár), ale keď sa začala Liturgia úplne na chlad zabúdame. Dôvodom je anjelský spev členov Svidníckeho chóru, ktorý nás svojim spevom duchovne obohatil. (Zbor tvorí len pár ľudí a koľko talentu im Boh nadelil).

Tak ako vždy, otec duchovný Ján Kost' mal veľmi poučnú kázeň. Členovia BPM Medzilaborce darujú do chrámu ikonu, ako malú pamiatku na tento deň.

Po Liturgii nás tunajší veriaci prekvapili ešte bohatým pohostením. Tak, ako sme ich my potešili svojou prítomnosťou. Každý z nás si do svojich domov odnáša mnoho duchovnej radosti.

Sme radi, že sme mohli zažiť takýto obohacujúci zážitok, s ktorým sa prostredníctvom týchto riadkov chceme podeliť so všetkými čitateľmi Istiny. Takto možno dáme príklad aj ostatným skupinám v tom, že treba robiť misiu aj na obciach. (Lebo aj tu žijú ľudia, ktorí si misiu vážia, dokazujeme svoju prítomnosťou medzi veriacimi že BPM žije, a nakoniec obohacujeme aj sami seba).

BPM Medzilaborce

Oslavy sviatku svätého Nikolaja v Detskom domove v Medzilaborciach

Dňa 21. 12. 2007 sa pri príležitosti sviatku svätého Nikolaja konala archijerejská svätá liturgia v chráme svätého Nikolaja v Detskom domove v Medzilaborciach. Liturgiu slúžil Jeho Vysokopreosviatenosť Ján, arcibiskup prešovský. Pred začiatkom svätej liturgie postrihol dvoch chlapcov z Detského domova na čtecov (žalmistov). Je to prvý stupeň

svätenia na ceste ku kňazstvu. Touto cestou úprimne želáme čtecom Marekovi a Romanovi veľa duchovných síl, lásky, trpezlivosti a zdravia, aby dokázali aj naďalej statočne slúžiť Bohu a blížnym.

Oslavy ďalej pokračovali slávnostným obedom a predstavením, ktoré nacvičili vychovatelia spolu s deťmi. Na tomto podujatí sa zúčastnili aj predstavitelia štátnej sprá-

vy a samosprávy, Mgr. Bibiána Obrimčáková, štátna tajomníčka Ministerstva školstva SR, MUDr. Peter Chudík, predseda Prešovského samosprávneho kraja, Mgr. Margita Ďörďová, vedúca Oddelenia riadenia sociálnych zariadení Sociálneho odboru PSK (bývalá riaditeľka Detského domova)

BPM Medzilaborce

Vďaka vašim 2% z dane, ktoré ste poukázali Bratstvu pravoslávnej mládeže na Slovensku sme mohli uskutočniť aj tieto akcie:

Pravidelné akcie:

Návšteva Domova sociálnych služieb v Giraltovciach

Jednorázové akcie:

23. 2. – 24. 2. 2007 – vsenočné bdenie v Spišskej Novej Vsi + výlet do Slovenského Raja

marec - výstava fotografií z artterapie v DeD vo Svidníku

13. 4. – 15. 4. 2007 – duchovné stretnutie v Košiciach na Antipaschu

21. 4. 2007 – Prednes duchovnej poézie, prózy a piesne v Medzilaborciach

1. apríl - 1. jún - fotosúťaž Pravoslávie vo fotografii

2. 6. 2007 – Deň detí v Prešove

11. 6. a 14. 6. 2007 – náboženská súťaž v Uličí

15. 6. – 17. 6. 2007 – duchovné stretnutie v Michalovciach

7. 7. – 8. 7. 2007 – V. púť zo Spišskej Novej Vsi do Levoče

25. 7. - 1. 8. 2007 a 1. 8. – 8. 8. 2007 – tábor v Ždyňi – skupina Bardejov

16. 7. – 18. 7. 2007 – letné stretnutie v Kamenici so zahraničnou účasťou

23. 7. – 28. 7. 2007 – Letný tábor v Uličí – skupiny Humenné a Snina

24. 7.- 28. 7. 2007 – tábor na Zemplínskej Šírave – skupina Slovinky

24. 8. – 26. 8. 2007 – púť zo Sabinova do Lutiny

7. 9. – 9. 9. 2007 – púť zo Stropkova do Ladomirovej

31. 10. 2007 – vsenočné bdenie v Spišskej Novej Vsi + Čo ponúka jeseň z Božej prírody

3. 11. – 11. 11. 2007 – púť svätých ostatkov sv. Jána Ruského a Dimitrija Solúnskeho

24. 11. 2007 – Pravoslaviáda v Košiciach

ĎAKUJEME!